

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA - ÚJ SOROZAT: XXVI. ÉVF. - ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Karácsonyi eukaliptusz-csokor Ausztráliában (4. oldal)

ÁDVENT

*Te szörnyű, vajúdó idő,
ne szülj, ne szülj több rémet,
most már örömmel, békességgel
legyen megáldva méhed.*

*Szülj halva minden szenvedélyt,
vad átkot, véres harcot,
fojtsd meg a bűnt, mi valaha
öledben megfogamzott.*

*Elég volt már a gyötrelem,
elég volt már a vérből,
napfényre vágyunk a szorongás
fekete erdejéből.*

*Szüless meg bennünk, tisztaság,
szüless meg bennünk, béke,
**s tedd kezedet a világ
lázás ütőérére.***

*Szüless meg bennünk, szeretet,
te legszebb lelki virtus,
teremts bennünk új életet,
szüless meg bennünk, Krisztus.*

Bódás János

«VELÜNK AZ ISTEN!» [Mt 1:23]

Immánuelnek nevezik. Igénk az Úr Jézus egyik *nevéről* beszél. Manapság a gyermekeket olyan nevekkel látják el, amelyeknek nincs sajátos jelentésük. Talán apjuk, vagy anyjuk, vagy valamely tisztelt rokon nevét viszik tovább. Ez a régi időkben nem így volt. A névnek jelentése, jelentősége volt. Általános szabályként állíthatjuk,

tetett, és nem ok nélkül. Egyetlen más névvel sem lett volna Ő olyan édes és értékes a száunkra, mint ezzel, mert egyetlen másik név sem tudta volna igazán kifejezni az Ő nagy munkáját, hogy népét megváltotta bűneiből. Amikor azt halljuk, hogy így, vagy úgy *neveztetett*, ez azt jelenti, hogy Ő valóban *olyan is*.

**„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit
Immánuelnek neveznek’ – ami azt jelenti:
Velünk az Isten.”**

hogy a bibliai nevek tanítást is tartalmaznak. És különösen igaz ez mindegyik névre, amit az Úr Jézusnak adtak. Nála a nevek komoly dolgokra utalnak. „*Hívják nevét Csodálatosnak, Tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság Atyjának, Békeesség fejedelmének*”, mivel Ő valóban ilyen! Jézusnak nevez-

„*Velünk az Isten!*” Nos, ha „*velünk az Isten,*” járuljunk Istenhez minden kétely nélkül! Nincs szükség papokra, közvetítőkre, akik bemutassanak minket Istennek, mert Isten maga mutatkozott be nekünk! Ne maradjunk távol Tőle az alkalmatlanságunktól való félelem miatt. A pászto-
(folytatás a 3. oldalon)

- „Nem fogadták”
- Ausztrál karácsony
- Bach-évforduló volt 2015-ben
- Hálaadás mindig, mindenért
- Tudósítások: Lelkipásztor-beiktatás, Samaritan's Purse, imaház Szakaszon
- Bemerítések, hírek, szemle

Nem fogadták... (Mt 13:54-58)

Döbbenetes ez a paradoxon. Évszázadokon keresztül várják a Messiást, és amikor megérkezik, nem fogadják el. Pedig nem tagadják, hogy nem mindennapi bölcsességgel találkoztak és a csodákat sem mellőzhetik. Mégis, nem tudják megérteni (talán megbocsátani sem?), hogy egy közülük való ilyen képességekkel rendelkezik. Voltak, akik kockázatot vállaltak, félretették a szégyent, szembeszögültek a társadalmi elvárásokkal csak azért, hogy találkozhasanak Jézussal. Elég csak Zákusra, a római századosra, Jairusra, a béna ember barátaira gondolnunk, akik a tetőt is szétszedik... és itt vannak Jézus földije, akik tálcán kapják a mások által csak áhított lehetőséget a találkozásra, ők pedig megbotránkoznak.

Mennyire nehéz elfogadni és értékelni azt, ami ingyen van. Könnyű elítélni ezeket az embe-

reket, de sokszor velünk is történik ilyen. Nem tudjuk értékelni azt a testvért, aki nagy szolgálatot végez, de az a hibája, hogy túl régóta ismerjük. Sokkal menőbb rajongani a sztár lelkipásztorért, énekesért, akit csak az internetről ismerünk (és aki mögött a háttérben egy egész profi csapat áll).

Kritizáljuk viszont azokat, akik a helyi gyülekezetben egyedül, támogatás nélkül, mégis hűségesen és kitartással végzik a munkát. Ne essünk ebbe a hibába a bűnbocsánattal és az üdvösségünkkel kapcsolatban sem, mert ezek is ingyen vannak – de valakinek nagyon sokba kerültek.

Szekrényes
József
Temesvár

(Az írás megjelent az Áhítat 2015-ös kiadásában)

Egy saját csillag

Egy saját időszámítás. Egyedül, előzmények nélkül, a figyelmesek szerint is csak érte elinduló csillag. Csillag után eredő szemlélődők, és a vonulást angyalsereggel bámuló éjjeli kisemberek, állatok. Rendkívüli fogantatás, nem remélt jegyes évvel, hipertoleráns férjjel, és külön számársávval a betlehemi klinikáig. Saját szülőszoba, saját párával, meleggel, saját halom arannyal. Ezüst, mirha. A csillag után eredők előtt egyszer csak saját, bár kérdéses végállomás, s aranyszállítmányukért cserébe elképesztő kincslelés. És külön, fufangos hazaút. Hazavivő bizonyosság, öröm és vezetés.

S új, mai időszámítás, saját mélységekkel, útvesztővel.

S a sötétben ma is elinduló csillag. Saját világosság.

Saját Szabadító. Saját születés.

Saját Krisztus. [G.G.]

Grafika: Gaiger Olna

(folytatás a címdalról)

rok úgy jöttek hozzá, ahogy voltak, éjszakai öltözetben. Nem várakoztak, míg jobb ruhát ölthettek, hanem a rajtuk levő ruhában siettek az újszülött gyermek jelenlétébe. Isten nem a ruhákra néz, hanem a szívre, és elfogadja az embereket, amikor hozzá jönnek őszinte, bűnbánó, szabadulást kereső lélekkel.

Ha velünk az Isten, hadd legyünk mi is Ővele! Álljon előttünk jellegként az elkövetkező ünnepekre és időszakokra: „*Imánuel, Velünk az Isten!*” Ne mondjuk: „*Mi nem tehetünk semmit!*” vagy: „*Az egyház igen gyengén áll, és gonosz idők járnak felette!*” Hiszen „*Velünk az Isten!*” Nagy Sándor, a görög hódító így válaszolt, amikor azt mondták neki, hogy túl sokan jönnek a perzsák ellenük: „*Nincs semmi baj! Jó aratást lehet rendezni ott, ahol sűrű a gabona! Egy mézsáros nem ijed meg, ha ezerszámra állnak előtte a juhok!*” Az, hogy „*Velünk az Isten!*” felülír minden lehetetlent. Kemény szívek, melyek sehogy se tudtak összetörni, össze fognak törni, ha Isten velünk van! Tévelygések, melyeket eddig nem tudtak megcáfolni, megsemmisíthetőek, mert „*Velünk az Isten!*” Fájdalmak és kudarcok enyhülnek, betegek gyógyulnak, mert velünk az Isten! Ami embereknél lehetetlen, Istennel lehetséges! Hadd éljük mi is szívünkbe zárva *John Wesley* utolsó szavait: „*Mindenek felett a legjobb az, hogy velünk az Isten!*”

Ezekkel a biztató igékkel kívánunk áldásokban gazdag, örömteljes karácsonyi ünnepet minden gyülekezetnek, a hozzájuk tartozó kicsiknek és nagyoknak!

Pardi Félix,
Az RMBGySz
elnöke

:: SZÖVETSÉGI HÍREK ::

- A **Filadelfia** idősek otthonának lelkipáncztorai **lelkipáncztorai** Kiss Zoltán lelkipáncztor;
- **Székelykeresztúron** és körzetében egy évre **Ferenci Lajos** testvér kapott meghívást a missziómunka végzésére;
- **Gyergyószentmiklóson Baptista Könyvtár** nyílt;
- **Kiskapuson Oláh Lajos** testvér lett ügyintéző lelkipáncztor
- A **kolozsvári kerületben** is beindult a **misszióiskola** 4-5 diákkal
- A **szilágyperecseni gyülekezet Bálint Pál** testvért hívta meg a gyülekezet ügyintéző lelkipáncztorának.
- Szövetségünk vezetői, Pardi Félix, elnök és Borzási Pál, főtítkár, részt vettek az összettel megtartott **Európai Baptista Föderáció tanácsülésén** Szófiában. Az EBF új elnöke Asatur Nahapetyan, Örményországból.
- A Szövetség Tanácsa **ratifikálta a nőtestvérek** által október 3-án Kolozsváron tartott **választó közgyűlés eredményét** a következő 4 éves mandátumra. Ennek értelmében az új vezetőség a következő öt személyből áll: Borzási Márta (elnök), Mike Adina (titkár), Nagy Melinda (pénztáros), Budai Evódia és Kelemen Andrea (tagok). A pénztári ellenőrök: Pardi Matild és Kiss Jutka.

:: HAVI KÖZ ■ közéleti hírek, információk

Nem tudták megszerezni a palesztinok a Siratófalat. A palesztinok visszavonták azt a követelésüket, hogy az UNESCO az Al-Aksza mecset részévé nyilvánítsa a Siratófalat Jeruzsálemben. Az ENSZ kulturális szervezetéhez delegált izraeli nagykövet megerősítette: a palesztin küldöttség megváltoztatja a javaslatát, kiveszik belőle azt a részt, ami a Nyugati Falat a muzulmán terület részének tekinti. A tervezetben, azonban még mindig van egy kitétel, ami Ráhel sírját és a pátriárkák síremlékét Hebronban muzulmán területté minősítené. Ennek megakadályozása érdekében az izraeli diplomaták tovább küzdenek.

Jó hír a román parlamenttől a gyermeküket nevelő kismamáknak. A román szenátus szeptember elején fogadta el azt a törvénymódosítást, amely megemelné a gyermekgondozási díj összegét Romániában. A módosítás a két évig otthonmaradó édesanyák esetében emelné az összeget. Ők ugyanis eddig maximum 1200 lejre kaphattak, az új törvény értelmében az első évben 3400 lejre nőne ez a határ, vagyis annyira, amennyit az egy év után munkában visszatérők is kaptak. A módosítást még jóvá kell hagynia a döntéshozatalra jogosult képviselőháznak, és 2016 január 1-étől lenne érvényes.

Továbbra is özoenlenek a menekültek Európába. Az októberben beköszöntő hideg idő nem vette el a kedvüket a Szíriából és a Közel-Keletről Európába tartó arab bevándorlóknak. A megváltozott, déllyugatra toló útvonalon – amely most már elkerüli Magyarországot – továbbra is naponta több ezer ember lépi át a schengeni határokat Szerbián, Horvátországon és Szlovénián át, Ausztriába, illetve Németországba igyekezve.

Új vallásoktatási protokollt kötött a román kormány az országban tevékenykedő evangéliumi felekezetekkel. Az dokumentumot a pünkösdi és baptista felekezetek vezetői, valamint Sorin Mihai Cimpeanu oktatásügyi miniszter írták alá Bukarestben.

Karácsony az eukaliptuszfák árnyékában

Gondolatok Krisztus születésének ünnepéről Melbourne-ből

A „Federation square” karácsonyfákkal és „hókupacokkal”

„**A** karácsony akkor szép, hogy ha hideg hóba lép” – tartja a magyar mondás. A Kárpát-medencében élőknek természetes, hogy karácsony ünnepéhez a hideg, a hó és a kályha mellett való meghitt üldögélés társul. Ausztráliában azonban a karácsonyt a meleg, a napsütés és a szabadtéri időtöltés jellemzi.

Műfenyők az ausztrál nyárban

Ha az ember decemberben elsétál Melbourne egyik főterén, több tucat műfenyő mellett haladhat el. A bevásárlóközpontokban egymás után hangzanak fel a hangszórókból a karácsonyi énekek. Igazi karácsonyi hangulat! Ilyen az ausztrál december, ahol karácsonykor jó meleg, gyakran harmincöt fok is van. De hiába a hőség, az angol-szász hagyományoknak köszönhetően az ünnepi menü sült krumpli és töltött pulyka. Így karácsony napján a konyhákban hatvan, de legalább ötvenöt fok is lehet, ha csak nincs a házban légkondicionáló. Sok családi házában azonban napjainkban van léghűtés, sőt vannak családok, akiknek még medencéjük is van a kertjükben.

Viszont fenyőfa nagyon kevés helyen van, vagy egyáltalán nincs,

mert Ausztráliában a meleg miatt nem honos ez a fa, a beszerzése pedig sokba kerül. A legtöbb családnál műfenyővel helyettesítik. Gyertya sincs a karácsonyfán, szintén a meleg miatt, de ha valaki szaloncukrot szeretne aggatni a fára, megteheti, ugyanis néhány kelet-európai terméket árusító élelmiszerüzletből beszerezhető.

Tomboló multikulti Krisztus nélkül

Mivel Ausztrália multikulturális ország, sokan nem a keresztyén kultúrában nőttek fel. Az állam szeretné ha minden vallás egymással békességben megférne, ezért a karácsonyt is kicsit megcsorbítja a politikai korrektség. A munkahelyeken ilyenkor már nem karácsonyi ünnepségeket rendeznek, hanem év-vége partikat. A kellemes karácsonyi ünnepek helyett pedig azt illik mondani, hogy „Boldog Ünnepeket!” Így elvileg senki nem sérti meg a más vallású embereket és kevesebb az esély arra is, hogy valaki feljelentse munkatársát a humán erőforrás menedzsernél vallásos zaklatás miatt.

Olvastam egy hittantanárról, aki újabban már általános hitismere-

tet tanít. Azon gondolkodott, hogy törvénytelen lenne-e, ha olyan karácsonyi énekeket énekeltetne az állami iskolában a gyerekekkel, amelyek a jászolban fekvő Jézusról szólnak. Szerinte ugyanis a muzulmánok megsértődnének, a hinduk meg nem is értenék, hogy miről van szó.

A nyelviskolában, ahová feleséggel járunk, tavaly karácsony előtt az egyébként lengyel származású, és vélhetően katolikus vallású tanárnőnk egyik órán lejátszotta a „Csendes éj”-t. Illetve csak az első szakaszát, ugyanis a második és harmadik szakaszban már szó van Krisztusról. Szóval a nagy multikulturalitásban kínosan ügyelnek arra, hogy nehegy megsértsék azokat, akik nem keresztyének.

Emlékeztető az ünnep lényegéről

Vannak, akik feldíszítik házaikat karácsony tájékán, sőt még arról is olvastam, hogy egyes feldíszített házak lakói esténként kinyitják a kapukat és beengedik a nézelődőket az udvarra. Néhol még aprópénzt is kérnek belépődíjként. A bevételből néhányan a villanyszámlájukat fedezik, mások nonprofit szervezeteket támogatnak.

Egy másik háznál a garázsban kiállítást rendeztek, ahol legalább 50 különböző életnagyságú Mikulás rázta magát és énekelgetett. Lelkesebb keresztyén hívő emberek ilyenkor kiállnak az ultramódon feldíszített házak elé és minden arra járónak kezébe nyomják az evangéliumot, hogy ne felejtse el, miről is szól az ünnep. Pedig sokan már elfelej-

tették, vagy még sosem hallottak róla. Templomba még karácsony reggel sem járnak sokan, viszont vannak, akik évente egyszer, éppen karácsonykor látogatnak el istentiszteletre.

Ezrek látogatnak viszont el Melbourne-be azért, hogy pokrócokra telepedve, közösen gyertyákat gyújtsanak az éjszaka sötétjében, és karácsonyi énekeket énekeljenek. A „Carols by Candlelight” már hagyomány, amely az 1930-as években kezdődött Ausztráliában, és azóta az egész világon elterjedt. December egyik estéjén az emberek összegyűlnek, és gyertyájukat fogva, zenekar vagy kórus kíséretében karácsonyi énekeket énekelnek. Ez szép módja a karácsonyi hangulat megteremtésének, és a karácsonyi énekek emlékeztetnek arra, hogy miről is szól valójában a karácsony.

Az elmúlt karácsonyok alkalmával egy kicsiny csoporttal mi is elmentünk kántálni. Természetesen a hangulata messze elmaradt az erdélyi kántálásától. A hangsúly azonban azon van, hogy igyekszünk megragadni a lehetőség a bizonyágtételre. A hagyományok ugyanis változhatnak, de a téma ugyanaz marad: Jézus Krisztus születését ünnepeljük, aki azért jött a földre, hogy megváltást szerezzen nekünk bűneikből, és vissza vezessen a mennyei Atyához. Ez az üzenet mindig érvényes, akárhol is élünk, és akárhogyan is ünnepelünk.

Családunkkal
2012 karácsonyán
a Melbourne-i
imaházban

Horváth Ferenc, Ausztrália

Hit és multikulturalizmus

Horváth Ferencsel tavaszi erdélyi látogatásuk alkalmával beszélgettünk

Beszélj egy kicsit az ausztráliai magyar közösségről!

A gyülekezet hivatalos elnevezése szerint „Első Magyar Baptista Gyülekezet”, viszont ez az egyetlen magyar baptista gyülekezet is Ausztráliában. 2015 májusában volt 46 éve annak, hogy hivatalosan bejegyezték. Először a délvidéki Katona Lajos testvér került ide Argentínából, ő fogta össze az itt élő magyar baptista családokat. Kezdetben Délvidékről, az akkori Jugoszláviából települtek ki magyarok, és ők alkották nagy részben a gyülekezetet, később kezdtek el Magyarországról és Erdélyből is baptisták kivándorolni. Változott is a gyülekezet származásbeli összetétele, ma már háromnegyede a gyülekezetnek erdélyi származású. A gyülekezet fénykora a 70-es, 80-as évekre tehető, ekkor alakult az énekkar is, ami szépen működött. Jelenleg is működik, de az énekkari tagok zöme már idősödő. Az évek során több család eltávozott a gyülekezetből.

Ők angol nyelvű gyülekezetekbe mentek, vagy elmaradtak a hittől?

Volt egy időszak, mikor néhány család kiszakadt a gyülekezetből, ők egy bérelt helyen gyűltek, később felbomlottak. Mivel gyermekeik nem beszélnek már magyarul, nehéz visszajönniük a mi gyülekezetünkbe. Elég nagy a nyelvi nyomás, a gyermekek általában angol nyelvű iskolába járnak, és ez természetesen nagyon erős hatással van minden itt lakó magyarrá.

Van kapcsolatok angol nyelvű gyülekezetekkel?

Mivel a gyülekezetünk a Viktória-állambeli baptista szövetség taggyülekezte, feleséggel rendszeresen részt veszünk az év végi közgyűléseken, így van rálátásunk az angolul vagy más nyelven beszélő gyülekezetek életébe. Az ottani baptista felekezetről is elmondható, ami egész Ausztráliára érvényes, hogy a multikulturalizmus jellemzi, maga az ausztrál társadalom is egy nagyon sokszínű társadalom. Ami kifejezetten az angol nyelvű gyülekezeteket illeti, azok fejlődnek jobban számbelileg, amelyek nyitottabbak a modern irányzatok felé. Az ausztrál baptista gyülekezetek jó része inkább karizmatikus jellegű, de vannak liberális nézetű gyülekezetek is. Nemrég például az egyik gyülekezet lelkipásztora egy olyan írást jelentetett meg, amiben a homoszexuálisok elfogadása mellett állt ki. Ez enyhe vihart is kavart a szövetségen belül, mert vannak gyülekezetek, amelyek nem értenek ezzel egyet, viszont a szövetség nem igazán lépett fel ezzel kapcsolatosan. Ez a szövetség ugyanis inkább egy ernyőszervezet, amely összefogja és tömöríti a mindenféle fajta nézetű gyülekezeteket. Van, ahol lelkipásztorra avatják a nőket, van, ahol egyetértenek a homoszexualitással, illetve sok gyülekezet karizmatikus beállítottságú.

Hogy szoktátok meg az éghajlatot, az évszakokat? Milyen az élet a világ egyik „legzöldebb” városnak számító Melbourne-ben?

Amikor odakerültünk, éppen tavasz kezdődött, és nagyon fáztunk, miközben láttunk helyi gyermekeket vékony öltözetben játszani a parkban. Aztán jött a nyár és újból a tél, és az első karácsonyunk 30 fokos melegben. Nagyon érdekes egyébként a melbourne-i, változó időjárás. Egész Ausztráliának igen változatos az éghajlata. Ami a Melbourne-i zöld övezetről szóló legendákat illeti, valóban igazak, régebben úgy is nevezték ezt az államot, hogy „Garden State”, azaz „kert-állam”. Nagyon sok park, zöldövezet van, odafigyelnek erre. Sok a védett állatfaj is. Ami még a növényvilágot illeti, az az őshonos eukaliptusz fát érdemes megemlíteni. Ez a fafajta nagyon gyúlékony, és táplálja is a tüzet, a törzsében levő olajos nedvek miatt. Ebből származnak a tévében gyakran látható bozóttűzek.

2015. augusztus 2-án Ventel Lidia és Ventel Larisa bemerítkezését ünnepeltük **Mezőtelkiben**. Miután befogadták az Úr Jézust a szívükbe, Ő elkezdte életük helyreállítását. Kívántak az alámerítkezésben is engedelmessé válni az Úr Jézusnak. Az alkalmat megelő-

zően 4 napos sátoros evangelizációt tartottunk a falu központjában. Nagyon sokan eljöttek meghallgatni Isten Igéjét, és élvezni a szép énekeket, dicsőítve az Urat. Az evangelizáció utolsó napján tartottuk a bemerítést. Áldott alkalom volt, az evangéliumot Mihuta Vasile hirdette. Többen döntöttek az Úr Jézus követése mellett. A bemerítést Bányai János végezte. Imádkozunk, hogy az elhintett igemagvak megmaradjanak, kikeljenek és gyümölcsöt is hozzanak. **(Bányai Emma)**

Örvénden folyó év **július 26-án** mozdult meg a víz. A Balázs házaspár, Pál és Viola, jó ideje barátok tagja volt már közösségünknek, majd Isten elvégezte az életükben az Ő átforgató munkáját. Miután behívták

az életükbe az Úr Jézust, és Ő újjászülte az életüket, a házaspár kérte a bemerítést, bizonyosságot téve hitéről és elkötelezettségéről. Az élő Igét Bálint Pál hirdette, a bemerítést Bányai János végezte. Az alkalmat a Menora együttes ének- és dicsőítő szolgálata tette gazdagabbá. Mindenért az Istené legyen a dicsőség! **(Bányai Emma)**

Szeptember végén Koltón

„Még nyílnak a völgyben a kerti virágok, / Még zöldel a nyárfa az ablak előtt, / De látod amottan a téli világot? / Már hó takarja el a bérci tetőt.” (PETŐFI)

1847szeptember vége volt, amikor a nemzet költője, Petőfi Sándor a koltói Teleki kastély egyik ablakából az eléje táruló őszeleji tájban gyönyörködve leírta a magyar irodalom egyik legszebb szerelmes versének első sorait. A néhány napos házasság szíve boldogságtól lángolt.

Ennél a boldogságnál csak egy van nagyobb, nemezebb, felemelőbb: az újjászületés nyújtotta öröm és boldogság. **2015. szeptember 20-án** néhány száz méterre attól a helytől, ahol Petőfi – saját bevallása szerint – élete legboldogabb napjait töltötte, szép számú ünneplő sereg gyűlt össze, hogy szem- és fültanúja legyen annak az öröme, boldogságnak, amely két hajadon szívében lángolt.

Koncsárd Anna és Tünde, unokatestvérek, az **Úr Jézus Krisztus jegyeseiként álltak fehér ruhában**, hogy nyilvánosan is megpecsételjék Urukkal kötött szövetségüket.

A borongós idő ellenére ezen a reggelen az alig 30 tagot számláló közösség frissen felújított imaháza zsúfolásig megtelt. Jöttek Magyarországról, Szalárdról, Krasznáról, Szatmárnémetiből, Biharpuspökiből, Nagybányáról és a községből szép számmal különböző felekezeti keresztyén testvérek, köztük a polgármester is. Néhány dicsőítő ének után Mierlut József (Szalárd) és Halász Jenő (Koltó) testvérek buzdítottak imára a Jn 15:8 alapján, kiemelve a megtéréshez méltó gyümölcsstermés és az Úr Jézus Krisztus által bemutatott engedelmesség fontosságát. János Csaba házigazda lelkipásztor az ApCsel 2:37-41 alapján mondott köszöntő és bevezető szavakat. Kiss Zoltán ven-

déglelkipásztor az 1Pt 3:15-22 alapján hirdette Isten igéjét. Elmondta: „az apostol a gonosz, megromlott világról beszélve Nóé történetét említi. Ő is ítélet alatt született (mint minden ember). Ő is kegyelemre szorult ember volt. **És talált is kegyelmet. Istentől származó kegyelmet.** Isten kegyelme figyelmeztet ma is, hogy mi vár erre a világra: tűz, pusztulás. De közli a szabadulás lehetőségét, mely Jézus Krisztusban van.”

Az alámerítés eredetéről szólva Kiss Zoltán Jézus Krisztusra mutatott, aki elsőként tette meg és jelentette ki, hogy, „**így illik...**” Szintén a bemerítésről szólva emlékeztetett, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, de arra is, hogy a Jézussal kötött szövetséget nem elég megvallani, és az alámerítés a hitet igazoló cselekedet. A helyes bibliai sorrend pedig: „aki hisz és alámerítkezik...” A bibliai forma és értelmezés is fontos: nem keresztelezésről beszél, nem bemerítés, hanem teljes **alámerítésről**.

Az igehirdetést a két fehér ruhás bizonyágtétele követte. Koncsárd Anna elmondta: „Másfél évvel ezelőtt éltem át a megtérés örömét egy igehirdetés alatt, amikor egy beteg meggyógyításáról volt szó.” Koncsárd Tünde pedig így vallott: „Sokszori szólíthatás után én is másfél évvel ezelőtt kezdtem el foglalkozni a végleges döntés fontosságával.”

Az alámerítést János Csaba, a körzet és a gyülekezet lelkipásztora végezte. A kézzel való imádkozás után köszöntések sora igazolta a jelenlévők együttérző örömét.

Az összejövetel végén a jelenlévők többsége a gyülekezeti tagok vendéglátásában részesült, így a délutáni hálaadó istentisztelet alkalmával is megtelt az imaház. Ez az alkalom is rendhagyó volt: a hálaadásról szólt. A János Csaba lelkipásztor testvér által felolvasott igeszakasz az Ézs 12:2-6-ból jó buzdításul szolgált arra a sok szép és áldásos szolgálatra, amely elhangzott bizonyágtételben, versekben, énekekben, zene-számokban.

Az igei üzenetben Kiss Zoltán lelkipásztor testvér vont párhuzamot Jónás és a mai ember között. „Jónás már rég nem imádkozott. Isten alávitte a mélységekre, s ott kezd el tanulni újból az imádkozást. ... Nem kell a mélye jutni, de annál inkább fontos ráismernünk helytelen életünkre.”

Esős, borongós idő volt ezen a szeptember végi vasárnapon ott Koltón, de szíveket melengető, felemelő áldásban volt részünk mindazoknak, akik együtt voltunk az Úr házában.

Mátis Csaba, Nagybánya

Imaház épült Szakaszon

2015. október 18 emlékezetes nap marad a szatmári körzet életében, ekkor nyitottuk meg ugyanis a szakaszi imaházat. Szakasz települése Szatmártól 30 km-re van Zilah irányába, Erdőd után, Ákosról jövet a második falu. Közel 10 éve kezdődött itt a misszió, és folytatódott kisebb-nagyobb szünetekkel. Néhány éve azonban az ákosi testvérek rendszeresen viszik az evangéliumot, így lett mára 21 bemerített tag, akik hűségesen imádkoztak azért, hogy Isten rendeljen nekik imaházat. Addig házaknál, családnál gyűltek össze, máskor bérelt házakban, nyáron pedig sátorban. Mostmár a szép új imaházba járhatnak összejövetelre.

Tavaly őszel néztük ki a főútra néző, jó fekvésű, 12 áras telket. Idén februárban megvásároltuk, és májusban elkezdődött az építkezés. Kétharmad részben az angliai „4H” alapítvány finanszírozta az építkezést – Erik és Rosemary Barettestestvéreken keresztül –, majd a KCA részéről is kaptunk támogatást. A fennmaradó részt a szatmári gyülekezet állta. Sok önkéntes munka és szervezés van benne ebben az imaházépítésben, de megérte az erőfeszítést, mert immár Istennek is van háza Szakaszon.

A megnyitóra sokan eljöttek Szakaszról, Ákosról és Szatmárról is. A kezdés előtt a fúvószenekar számai hívogatták az embereket, majd a szalagvágás után elkezdődött az istentisztelet. Nagy István lelkipásztor igehirdetésével hangolódunk hálára, aki az 1Móz 28:11-20 és az 1Kor 3:16-17 alapján szolgált. A szatmári énekkar is buzdított a sok szép alkalmi, imaháznyitót köszöntő énekekkel. Szolgáltak a szakasziak, az ákosiak, a helyi polgármester, Erik Barettestvér a támogatók részéről, Filep Szilárd lelkipásztor a KCA részéről, valamint Balajti Imre és Nagy Kasza Lőrinc testvérek a szatmári gyülekezetből. A három órás istentisztelet szinte elrepült, bennünk pedig hála és Isten magasztalása maradt azért, mert „mindedig megsegített” (1Sám 7:12).

Kérjük a testvériséget, imádkozzanak értünk és a szakaszi gyülekezetért és misszióért.

Szűcs Sándor, Szatmárnémeti

„Itt állok jászolod felett” ■ J. S. Bach születésének évfordulójára

330 évvel ezelőtt született Johann Sebastian Bach. A teljes 2015-ös évet e születési évfordulónak szentelték komoly zenei körökben, és koncerteket szerveztek Magyarországon és a Kárpát-medencében. Ami közösségünket illeti, sok gyülekezeti és karénénkünk zenéjének háttérében ott van a nagy német zeneszerző munkája. E kapcsolatot segített feltárni egyik gyönyörű karácsonyi énekünk kapcsán Kis-Juhász Vilmos, zene-magyar-vallás szakos tanár, az erdélyi baptista teológia tanára, kolozsvári lelkipásztor. (G.G.)

Johann Sebastian Bach pályája, jelleme a valós istenhit, a fegyelmezett tanulás, a munka és a szilárd akarat példáját mutatja. Ezért is tartotta őt a jogtudós, egyben híres orgonaművész, majd érett fejlett az afrikai szegényeket önkéntes orvosként segítő *Albert Schweitzer* a mesterének.

J. S. Bach
ifjúkori képe
(Forrás: wikipédia)

Az 1685. március 21-én a tübingiai Eisenachban született Bach családjának már nemzedékek óta tehetséget adott a zenében a mindenható és ajándékokat osztató Isten. Az ősként számon tartott Veit még

molnár volt, de már ő is muzsikált a malomkő mellett. (Veit Bach Magyarországon élt, amíg a lutheránusokat ért támadás vissza nem űzte hazájába, Német-országba.) A legalább négy generációra visszavezethető zenészeldők között volt városi muzsikus, orgonista, kántor és udvari zenész.

Tízéves korától, amikor árvaságra jut, egyik zenész testvére neveli. Óriási léptekkel és töretlen szorgalommal halad előre tanulmányaiiban. Bár abban a korban nem lehetett meglepő, hogy a mesterség kitanulása céljából a zenészek is úgymond útra, mint az iparos legények, feltűnő a még igen fiatal Bach törekvése, hogy mesterektől, első sorban neves orgonaművészekről tanuljon. Később, amikor már maga is mesternek számított, szinte minden évben vállalkozott egy-egy tanulóútra. Schweitzer kiemeli, hogy akár

autodidaktának is tekinthető, mert fáradhatatlan kitartással és kísérletezőkedvvel saját maga tanára is volt. A rá élete végéig jellemző nyitottsággal igyekezett meghallgatni minden jelentős kortársat, és jó ismerője volt az itáliai és francia mestereknek is. Idős korában is szívesen másolta saját kezűleg mások műveit. Már 15 évesen a muzsikálással kereste meg kenyerét. Anyagi fedezet híján nem ment egyetemre, de valószínűleg nem is akart, mert alig várta, hogy megkezdhesse igazi zenei hivatását. Karvezetői állások után udvari muzsikus és orgonista lett, majd 1723-tól életének mintegy fele a lipcsei Tamás-templom szolgálatában telt el, ahol karnagy és fő-zeneigazgatói tisztséget viselt haláláig, 1750-ig.

Életrajzírói szerint Bach egyik legfőbb jellemvonása az igazsághoz való ragaszkodása volt. Szigorúságát, pontosságát bizonyítja, hogy Németföld kikezdehetetlen orgonaszakértőjének tartották, aki tiszteletet keltett pártatlanságával. Nem állotta a középszerűséget, annál többre becsülte a tehetséget, de csak akkor, ha szorgalommal párosult. Semmiféle simulékonyság nem volt rá jellemző, így a városi hatóságok és más feljebbvalói nem szívelték az ingerlékeny és „szent haragú” zeneigazgatót. Gondossága, precizitása kitűnik abból is, ahogy a háztartást és családja életét szervezte: takarékos, szerénység, bármiféle kényelemkeresés és művészi allűr nélkül. Bár feletteseivel önérzetesen lépett fel, köztudott volt szerénysége: nem érezte tudásbeli fölényét. Nem beszélt sikereiről sem, nem említette például, hogy Marchand, a francia udvar Bachnál sokkal is-

mertebb orgonistája „zenei párbajra” hívta ki, de meghallván a német Meister („mester”) játékát, nem merete felvenni vele a versenyt. Korábban orgonaszakértőnek és virtuóz játékosnak ismerték el, zeneszerzőként azonban alig volt ismert, művei nagy részét ki sem nyomtatták. 1750-ben bekövetkezett halála után 80 évvel újította fel Felix Mendelssohn-Bartholdy a Máté-passiót, ezzel vette kezdetét a zeneszerző bemutatása és méltatása.

Isten iránti mély tiszteletét és odaszánását már 23 éves kifejezte: „...egy cél eléréséért, nevezetesen, a jól szabályzott egyházi zenéért akarok dolgozni, Isten dicsőségére...mert minden zene célja és végső oka... csak az lehet, hogy Istent dicsóítsa és az elmét felüldítse. Ahol ezt nem látjuk, ott nincs valódi zene, csak ördögi hangzavar.”

Napjai szerényen és szigorú munkarendben teltek. Lipcsei karnagyként minden vasárnap és egyházi ünnepen új kantátát kellett bemutatnia, így ebben a korszakában mintegy 300 művel adakozott az egyházi évre. Kántorlakása az iskolában volt, és a dolgozószoba fala a hatodik osztály szomszédságában... Mekkora önfegyelem kellett, hogy az áthallatszó zsvaj mellett remekműveket alkosson!

Bach nemcsak a családi hagyományokat követi, hanem kifejezetten Luther Márton örökösének mondható. A Luther-féle zenefelfogás gyökere a 4. században élt Augustinus „De musica” (A zenéről) című művében megfogalmazott tétel: „a zene feladata Isten dicsérete (laudatio Dei) és a szív felélénkítése (recreatio cordis). A muzsika a harmóniájával hat a lélekre, és azt az isteni rend-

hez vezet. „A zene: a helyes rend érzelemmel telített megértése. Az értelemmel megáldott halandó ember számára az isteni nagylelkűség adománya abból a célból, hogy a magas dolgok felé tekintsen” – írja Augustinus. Luther is isteni adomáynak nevezi a muzsikát, amely felderíti a kedvet, elűzi az „ördögöt”, ártatlan örömet okoz, segít elcsendesíteni a dühöt, a vágyakat és a fennhéjázást. **Feladatának tartotta, hogy zenéjével Istent dicsérje.** Az *Orgelbüchlein* címlapjára a következőket írja: „A legmagasabb Isten tiszteletére, és hogy embertársainkat okítsuk belőle.”

A **Hithangjai 325.** éneke egy lutheri korál J. S. Bach feldolgozásában, amely összhangzattanilag magas szintű istencsüret, és elérte a zeneszerző kívánt célját: „*azt szeretném látni, hogy az összes művészet Őt szolgálja, Őt, aki létrehozta őket.*” Szövege az alázat, odaszánás és hűség ötvözet:

**„Itt állok jászolod felett,
ó Jézusom, Királyom,
Elhoztam minden kincsemet
ajándékkul, Megváltóm,
Vedd elmém, lelkem és szívem,
hadd adjam Néked mindenem,
Hogy kedves legyek Néked. (...)**

**Megváltóm egy kérésemet
nem vetheted meg nekem,
Hogy szívem mélyén Tégedet
hordozzalak hűségben,
Hogy bölcsőd, szállásod legyek,
jőjj, Jézus, tölts el engemet
Magaddal, nagy örömmel.”**

Műveit az „SDG” (*Soli Deo Gloria*=Csak Istené a dicsőség) felirattal zárta. Tehette ezt azért, mert a még üres lap tetejére feljegyezte J. J. („Jesu juva”, azaz „Jézusom segíts!”). Tiszteljük és szolgáljuk mi is mindennap és 2015 karácsonyán is ilyen imádságos lelkülettel Királyunkat, Krisztust!

Kis-Juhász Vilmos

Lelkipásztor-beiktatás Sarmaságon

Hála és öröm töltötte be szívünket, mert Isten imáinkat meghallgatva lelkipásztoral ajándékozta meg a sarmasági gyülekezetet és körzetet Székely Béla Dániel személyében. A beiktatási ünnepélyre 2015. szeptember 20-án került sor. Első mozzanataként Szűcs Sándor missziókerületi elnök köszöntötte a gyülekezetet és a vendégeket. Ezután Nagy Fláviusz gyülekezetvezető buzdított imára a Zsolt 118:24-28 alapján. Alkalmi igehirdetéssel Pardi Félix lp., a Szövetség elnöke szolgált a Lk 17:7-10-ből, rámutatva a lelki szolgálat fontosságára: „ez az a maradandó munka, amit végezhetünk ezen a földön Isten dicsőségére”.

A beiktatást is Félix testvér vezette. Rövid köszöntés és bevezető után Székely Béla testvér mondta el élete főbb mozzanatait: megtérését, elhívását, eddigi lelkipásztori szolgálatát. Azt is elmondta, hogyan győzte meg imádkozás és böjtölés közben az Úr, hogy Sarmaságra kell jönnie szolgálni. Mint kifejezte, szeretne lélekmentő lelkipásztor lenni. A fogadalomtétel után az avató bizottság – Pardi Félix, Király Tibor, Péter István, Szűcs Sándor és Gál Győző – imádkozott kézzel a felújított munkába álló lelkipásztorért. Ezután köszöntések, buzdítások és jókívánságok sora következett: Király Tibor az Ézs 41:10, Lucza István református lelkész a 2Kor 12:14b, Faragó Ferenc kiskapusi gyülekezetvezető az Ézs 43:1-3, Gál Győző a

2Móz 33:21, Püsök József Attila református lelkész a Zsolt 40:7, Nagy Fláviusz az ApCsel 20:28, Nagy István és Balogh Ferenc az 1Pt 5:7 igék alapján. A sarmasági gyülekezet fiataljai és a vasárnapi iskolások kis csoportja is szeretettel köszöntötték az új lelkipásztort és családját. A délelőtti zárógondolatok Péter István lp. testvér, a gyülekezet előző lelkipásztora részéről hangzottak el, arra biztatva, hogy harcostársaként, odaszánt élettel együtt induljunk és végezzük azt a nemes szolgálatot amelyre az Úr elhívott.

A köszöntések a délutáni összejövetel alkalmával is folytatódtak. Az új lelkipásztor az ApCs 20:28, 26:17-20 igék alapján szolgált a hívó lelkipásztor küldetéséről három gondolatban: hirdetni az evangéliumot, megélni azt, és gondot viselni a nyájra. További köszöntéseket hallhattunk még Demjén Dániel az ilosvai gyülekezet előjárójától Józs 1:7-9, Katona András a kövesdi gyülekezet előjárójától és más testvérek részéről. Áldott vasárnapot tölthettünk együtt Isten kegyelméből, amelyen jó volt megtapasztalni Isten jelenlétét, átvenni az igei üzenetét. Ünnepi istentiszteletünket tovább gazdagította a sarmasági gyülekezet énekkarának és férfikarának szolgálata. Hálát adunk Istenünknek lelkipásztorunkért és családjáért, kívánjuk életükre és közös szolgálatunkra a Jó Isten áldását.

Kasza Angéla

Konferencia volt Brassóban

Október 18-20 között, Brassópojánán tartotta éves országos konferenciáját az angliai Samaritan's Purse alapítvány. A magyar baptista gyülekezetek részéről Szűcs Sándor és alulírott vettek részt a rendezvényen.

De ki a Samaritan's Purse alapítvány, és miért tartjuk velük a kapcsolatot?

Több magyar baptista gyülekezet is kap évek óta cipős-dobozos ajándécsomagokat a karácsonyi ünnepek alkalmából, amit gyermekek és rászoruló közt oszt szét. Ennek hátterében – többek között – a Samaritan's Purse áll. Ők először román ajkú evangéliumi gyülekezetekkel működtek együtt, mivel nem igazán tudtak a magyar ajkú evangéliumi gyülekezetek létezéséről. Három éve már, hogy a Szövetség felvette velük a kapcsolatot, és most már szervezett formában is támogatják közösségünket. A fejlődő kapcsolat eredménye is, hogy meghívtak erre a konferenciára, ahol részletesen bemutatták Romániában végzett programjukat, amelynek neve **Operation Christmas Child (OCC)**, célja pedig az, hogy a külföldről érkező cipős-dobozos ajándékokkal

a Romániában levő evangéliumi gyülekezetek *missziómunkát végezzenek*. Reménységük szerint ezek a csomagok olyan eszközök lehetnek a gyülekezetek kezében, amelyek által gyermekklubok alakulhatnak, ahol az evangéliumot a gyermekek nyelvén lehet átadni. Az is elhangzott, hogy azok a gyülekezetek, akik készek velük együttműködni a közeljövőben, felelősséget kell vállaljanak, hogy a tőlük kapott csomagokat nem használják fel másra, csak a misszió céljára. Úgy gondoljuk, hogy ennek a kérésnek a tiszteletben tartása természetes.

A jó légkörben zajló konferencia után hisszük, hogy ahol gyülekezeteink együttműködnek már a Samaritan's Purse-szel, tapasztalják ennek a missziós programnak a hasznát és eredményét. Akik viszont ezután fognak bekapcsolódni ebbe a missziós programba, azoknak az Úr adjon nyitott ajtókat, hogy ezekkel a csomagokkal sok helyre eljuttassák azt az üzenetet, amely valódi ajándék és fény lehet egy gyermek, egy család életében is a karácsonyi ünnepek alkalmával.

János Csaba, kommunikációs alelnök

Vajon mi a boldog, beteljesedett, termékeny hívő élet titka? Elsősorban természetesen Jézus Krisztus. Egy másik titok: a hála, a hálaadás. A hálátlan emberek soha nem boldogok. Tele vannak keserűséggel, zúgolódással, panaszkodással, féltelmmel, önzéssel, önsajnálattal.

Egy bizonyos megközelítésből a hálának négy szintjét különböztethetjük meg, amelyeket négy embertípus testesít meg. Az első csoport a zúgolódók. Ők azok, akik *morgolódnak, dörmögnek, zsem-belődnek, panaszkodnak*. Ők jelentik a hálaadó legalsó szintjét. A második szinten helyezkednek el

Hálaadás mindig, mindenért

– Ef 5:17-20

a *hálátlanok*. Ők azok az emberek, akik nem zúgolódnak, csak egyszerűen nem adnak hálát. A harmadik csoportba tartoznak a *hálás emberek*. Ők hálát adnak a nyilvánvaló áldásokért. És a negyedik csoport a *buzgón, komolyan hálát adók* csoportja, akik „mindenért, minden időben hálásak”. Ez a titka az örömüknek.

HÁLAADÁS: MIÉRT ÉS MIKOR?

Mikor legyünk hálásak? A válasz egyszerű: mindig, ahogy az efézusi levél is mondja: „hálát adván mindenkor”. Miért legyünk mindig hálásak? Elsősorban azért, mert a Jó Isten minden nap eláraszt áldásokkal. A 28. Zsoltár mondja, hogy „napról napra gondoskodik rólunk szabadításunk Istene”. Ha ő naponta gondoskodik rólunk, akkor illő ha mi csak hetente egyszer adunk hálát? Nem ugyanolyan sűrűn kellene történjen ez? Minden napnak hálaadó napnak kell lennie a hívő ember életében, nemcsak egyszer egy évben, egy szép őszi napon. Miért adjunk hálát? Mert Isten jó. Sokszor így is beszélünk róla: a Jó Isten, és nem tévedünk. Az Úr Jézushoz jön egyszer egy gazdag fiatalember, és azt kérdezi tőle: „Jó mester, mit tegyek, hogy üdvözüljek?” Jézus visszakérdez: „Miért mondasz engem jónak, hiszen senki sincs jó, csak egy, az Isten?”

Mike Datson,
küldmissziós
felelős

Azt is megállapíthatjuk, hogy mindennap friss adag kegyelmet kapunk Istentől, és ezért is hálásak lehetünk. A Jeremiás siralmi írja: „Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogatkozik el az ő irgalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!” Mi lenne, ha egy nap úgy ébrednél, hogy arra a napra Isten nem rendelte ki az ő kegyelmét? Tudod, mi lenne? Meg se ébrednél. De ő ezt minden nap megteszi. Soha nem lenne szabad úgy imádkoznunk, hogy ne legyen hála az imánkban. Nehéz is felfogni, hogy egy Isten kegyelmére utalt embernek, aki ezt minden nap élvez, eszébe nem jut, hogy hálát adjon ezért. Minden imádságunkban legyen benne a hálaadás. Még a kéréseket is hálaadással fűszerezve kell odavinni.

GONDOLKODOM, TEHÁT HÁLÁT ADOK

Sokan úgy gondolják, hogy a hálaadás a *körülményeinktől függ*. Jók a körülményeink, hálát adunk, nagyon jók a körülményeink, nagyon hálát adunk. Tulajdonképpen azonban, a hálaadás azonban nem a körülményeink, hanem a *gondolkodásunk függvénye*. Ha képes vagy gondolkodni, akkor képes kellene legyél a hálaadásra is. Még az állatok is hálát adnak Istennek, öntudatlanul, ösztönösen. Erről szól a madarak éneke, a bogarak zümmögése, és lehetne sorolni. Ám egyedül az ember képes gondolkodni, s ez az ő háláját is más szintre emeli.

Először is, a gondolkodás által *önkéntes* a hálaadása, nem ösztönszerű, mint az állatoké. Másodszor, sokrétű. Benne van az akarat, és benne van az érzelem. Nemcsak úgy érzem, hogy jön belőlem a hálaadás, hanem tudom, hogy okom van rá. A gondolkodó ember hálája *átfogó*, sok mindenre kiterjed, naponta hosszú listát tud összeállítani a hálaadásra való okokról. Az időt illetően is átfogó az ember há-

Fotók: Debrenti Kamilla

laadása: a múlt, a jelenre, és a jövőre is gondol. Azt is mondhatjuk a hálaadás és a gondolkodás összefüggésében, hogy *aki gondolkodik, annak hálát kell adnia*. Volt egy mondás, hogy „aki gondolkodik, annak hinnie kell”. De az is igaz, hogy aki gondolkodik, annak hálát kell adnia.

MILYEN DOLGOKÉRT ADJUNK HÁLÁT?

Öt dolgot említek, amiért hálát adhatunk. Az első a **hitünk**. Ehhez tartozik, hogy megváltást nyertünk az Isten Fia, Jézus Krisztus által, de ide sorolhatjuk az új életet, a bűnbocsánatot a múlt bűneire, és napenkénti bocsánatot minden botlásunkra, tévedésünkre. Egy második dolog, amiért hálát adhatunk, **a friss, tiszta víz**. Nem mindenkinek van része ebben. Minden 90 másodpercben egy gyermek meghal a világon a vízzel kapcsolatos betegségek miatt. Majdnem egymillió ember hal meg évente abból kifolyólag, hogy nincs friss víz. Egy harmadik dolog, amiért hálát adhatunk, **a mosatlan edények**. Ha van mosatlan edény, azt jelenti, hogy volt rajta valami finom. A negyedik tárgy a hálaadásnak **a hívó barátok és testvérek**. Mi lenne, ha egyedül kellene

Mi lenne, ha egy nap úgy ébrednél, hogy arra a napra Isten nem rendelte ki az ő kegyelmét? Tudod, mi lenne? Meg se ébrednél.

megélned a hívó életet? Talán azt mondd, hogy akkor nem bántanának meg. Ez igaz, de ahhoz képest ez semmiség, hogy mennyi áldás van még abban, hogy vannak lelki barátaid és testvéreid, akik bátorítsanak, akik érted és veled imádkozzanak. Az ötödik ok, amiért hálát adhatunk: **a sorsunk**. Ide tartozik mindaz, amit a Jó Isten adott és tett érted. Egyszer egy család egy nagy összeget adományozott a gyülekezetnek a háborúban meghalt fiuk emlékére. Istentisztelet után, útban hazafelé egy másik család róluk beszélgetett az autóban. „Mi lenne, ha mi is egy ilyen összeget adnánk a gyülekezetnek?” – kérdezte a feleség. „De hát a mi fiunk él”, mondta a férj. Mire a feleség: „Mennyivel inkább hálásak kellene mi legyünk!”

HOGYAN ADJUNK HÁLÁT?

Az Efézus 5:17-20 alapján három dolgot említhetünk: **Lélekben, az Atyának és Jézus Krisztus által**. Aki nincs „lélekben”, nem tud hálát adni, aki viszont telve van vele, az nem teheti, hogy ne adjon hálát. Adj hálát, mint gyermek az Atyjának! Shakespeare mondta: „Élesebb a kígyó fogánál az, amikor egy hálátlan gyermeked van!” Mi, az Atya gyermekei se legyünk hálátlanok, mert ő minden jónak az adományozója. És végül legyünk hálásak a Fiú által, mert csak az általa nyert új élet tehet képessé a hálaadásra.

Ha nem is látjuk mindig az okot a hálaadásra, tartozunk azok közé, akik „mindenkor, mindenben” hálát adnak, mert a Jó Isten ezt megérdemli!

Giorgio Adrián

Fotók: Kurticsán Péter, Fehér Bertalan

Ifjúsági találkozó Nagybányán

„**M**ost pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel kerültetek a Krisztus vére által.” (Ef 2,13). „Ő az az út, mely bizton célhoz ér, nincs már köztünk szakadék, a keresztből híd épült a túlsó part felé, lépj csak rá, ne félj, biztos, hogy megtart, csak ne félj!”

Teljes szívemből folytatnám az igeversek és az énekek sorát, mert mind olyan érzéseket és emlékeket idéznek fel bennem, amiket szavakkal nehéz elmondani. Számomra ez a konfi Isten hatalmának a pecsétje.

Október 16-a volt a várva-várt nap, amikor végre megtelt fiatalokkal a nagybányai baptista imaház. Megkezdődött az első Nagybányán szervezett ifjúsági konferencia, „Leplezetlen Szaka-

dékok” mottóval. A legfőbb mégsem az életünkben tátongó sokféle szakadék kielemezése volt, hanem az igazi Híddal való találkozás, Aki által életünk minden területén megélhetjük a közelséget.

Péntek este és szombat délelőtt Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor beszélt emberekkel és önmagunkkal való a kapcsolatunkról ill. az erkölcsi tisztaság kérdéséről. Szombat este Szenczy Sándor, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke adta át az evangéliumot, az önmaguktól beszélő élettörténetei által, Szabó Balázs közreműködésével. Ezután közös dicsőítő alkalommal folytattuk az estét Zozó vezetésében. Vasárnap délelőtt Dohi Zoltán az újjászületettek és a világ közötti szakadékról be-

„nincs már köztünk szakadék, a keresztből híd épült a túlsó part felé”

szélt, majd ebéd után egy közös dicsőítéssel zártuk a konferenciát Nagybánya főterén.

Sok dologról, részletről írhatnák még. A felkészülésről és a váratlan fordulatokról, az imára buzdítókról és a „háttérmunkásokról”, az ismerkedésről és a játékról, akár a negatívumokról is. Hadd tekintsünk bele azonban a következőkben néhány résztvevő fiatal tapasztalataiba:

„**A** konferencia alatt nagyon sokat kaptam, ennek egy töredékét megpróbálom tovább adni. Felemelő érzés volt együtt dicsőíteni Istent. Jó volt látni a csapat összhangját, és őszinte

szolgálatát. A bánya ifi kreativitása is meglepett. A játék, ami segített megtörni a jeget, így könnyebben ment az ismerkedés. A vicces nyuszika, aki próbálta felhívni a figyelmünket, hogy éljünk, ne pedig egy virtuális világban létezzünk. De az előadások által szóló Isten leginkább. Kitűnő témaválasztás, amely által sok más témát is érinteni lehetett. Különösen megragadott az, hogy ha megtapasztaltuk a gyógyulást, lehetünk mi is hídemberek. Így eszközök lehetünk a halott fiatalok megmentésében, és persze nem csak. Harcoljunk azért, hogy leküzdjük a bennünk levő, minket körülvevő szakadékokat!" (Oláh Rebeka)

„Az igazat megvallva, nagyon sokat vártam ettől az ifjúsági konferenciától. Ismerem az előadókat, a téma is érdekesnek tűnt és nagyon kíváncsi voltam, hogy Isten mit fog üzeni nekem ezen a hétvégén. A várakozásnak meglett a gyümölcse. Szombat reggel Mike Sámuel lelkipásztor elmondta, hogy mit keres egy hitetlen ember, amikor legelőször belép egy gyülekezetbe: szeretetet, egészséget és tisztaságot. Megértettem, rajtam is múlik, hogy mennyire növekedik a gyülekezetem. Céлом, hogy egyre jobban szeressek, törekedjek az egységre és vigyázzak a lelki tisztaságomra.” (Szűcs Dávid)

Jézus akar a trónon ülni az életemben, akar engem, Velem járni. A kérdés az, hogy én hogy válaszolok erre a felhívásra. A konferencia alatt Isten meggyőzött arról, hogy Ura ennek a rendezvénynek. Minden, amit én hibának, késésnek, figyelmetlenségnek éltem meg, azt az Ő dicsőségére fordította és ez által hódolatra készítetett. Mikor elkezdünk beszélni múlt évben a konfiról, akkor az volt a célom, hogy minél kevesebb feladattal úszsam

meg, abban sem voltam biztos, hogy egyáltalán otthon leszek-e. Most már hálás vagyok, hogy nem az én gondolataim szerint történt. Jobban megszerettem és értékelem a gyülekezetem, az ifit, a lányokat, a vezetőket, akik szolgálnak felém is. A konferencia előtt harcok tomboltak bennem és küszködtem félmekkel, kísértésekkel, de könyö-

rögtem, hogy Atyám tegyen valamit és hozzon helyre. Annyi örömöm volt a résztvevőkben, abban, hogy szolgálhattam feléjük, hogy nyitott lehettem, mindenben éreztem és tudtam, hogy Isten Szellemé köztünk van, Ő szól és munkálkodik. Azóta még többet megmutatott magából, csendes vizekre terelt és én olyan boldog vagyok, hogy törődik velem. „De irgalmasságot cselekszem ezerízigen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolatimat megtartják” (2 Móz. 20,6). Ha Krisztusod van, mindened megvan! (Balla Helga, szervező)

Hadd zárjam egy bennem azóta is visszhangzó Szenczy Sándor-mondattal: „Az nem lehet, hogy ne az Istené legyen a dicsőség!” „Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: Azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.” (Ef 3,20-21)

Koncsárd
Balázs

EGYEDÜL ÖVÉ A DICSŐSÉG

Hogy a mennyei világ megnyílt,
s oda egy Gyermek lehetett híd,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy ISTEN a kegyelem-hídon
elénk siet hogy hazahívjon,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy a békétlen, vad világon
békét jelenhet a Karácsony,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy a békítő kegyelemben
ma is ember lehet az ember,
egyedül Övé a dicsőség.

Hogy bűneit, hol KRISTUS áldoz,
letheti a keresztfához,
egyedül Övé a dicsőség.

A magasságban és mélységben,
bizonyosságban és kétségben,
egyedül övé a dicsőség.

Füle Lajos

■ Szomorú szívvel vett búcsút a nagyvárad-belvárosi gyülekezet és az ének-zenekar **Hora Edit testvérnőtől**, aki együttesünk legrégebbi tagja, orgonistája volt. Évtizedeken át áldozatosan, kitartóan végezte az orgonakíséret fontos, sokszor nélkülözhetetlen szolgálatát. Az ének-zenekar 2014. október 25-26-án ünnepelte 120 éves jubileumát. Az ebből az alkalomból kiadott emlékfüzetbe Edit néni is írt megemlékezést, ebből idézünk: „A zene szeretetét már gyermekkoromban – családi örökségként – saját tulajdonomnak éreztem. Fiatalon rádöbbenem, hogy a Jó Istentől kaptam egy tálentumot. Ő helyezte engem az orgonába, ahol egy életen át Őt szolgálhattam. Örömmel végeztem ezt, szerettem gyülekezetbe járni, zongorázni. Az énekek felüdítettek lelkeket, közel vontak a Jó Istenhez. Megtiszteltetés volt számomra azon az orgonán játszani, amelyen elődeim, a kitűnő orgonisták játszottak.” **Temetése szeptember 30-án volt**, amelyen Simon József lelkipásztor szolgált a 90. Zsoltár alapján a család jelenlétében. Testvérnőnk 79 évesen szólította magához az Úr. Azzal a reménységgel búcsúztunk Edit nénitől, hogy majd a Bárány királyi széke előtt, a megszámlálhatatlan sokaságban újból együtt énekelünk! **[Bokor Barnabás]**

■ **KOLOZSVÁR.** Március 13-án búcsút id. **Papp László** testvértől, akit életének 95. életévében szólított haza az Úr. Tetvérünk 1921 január 1-én született a Magyar utcai imaház lelkipásztori lakásában, id. Papp Károly (akkori kolozsvári lelkipásztor) és Szabó Rozália hetedik gyermekeként. Testvérünk több hangszeren játszott: orgona, vadászkürt, pengetős hangszerek. A szolgálatot évtizedeken keresztül hűségesen vállalta orgonistaként és karmesterként is a gyülekezetben. Testvérünk fiatalabb korában több kalotaszegi gyülekezetben tanított be fúvós zenekarokat és foglalkozott az énekkarokkal mint pl. Lónán, Kalotaszentkirályon. Utolsó éveiben meggyengült de ritkán még tavaly is, Lehel unokája elhozta a gyülekezetben, főleg úrvacsorára. Utolsó hónapjaiban betegeskedett, legyengült, de a hitet megtartotta. Életideje 94 év és két és fél hónap volt. Folyó év március 11-én hívta haza az Úr és 14-én temettük a Házsongárdi temetőben. Az igazak emlékezete áldott!

■ Mintha összebeszéltek volna, a kortársak, **Pásztor Lajos**, testvérünk 93 évet és nyolc hónap földi életet kapott ajándékba Teremtőjétől. Pásztor tetvér 1921

szept. 2-én született Magyarlónán. a Pásztor János és Borbála családjában. Miután megismerte az Urat testvérünk víz-, gáz és fűtésszerelőként sokat dolgozott az imaháznál és az udvaron lévő épületeknél. Bár nagyon magas kort ért meg testvérünk egészséges volt. Május első napjaiban hirtelen egészsége megromlott. Rövid betegség után 2015 május 5-én szólította haza mindenható Ura. Temetése május 9-én volt a Házsongárdi temetőben. „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva! Bizony azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradtságaiktól és az ő cselekedeteik követik őket!” (Jel 14,13)

■ **NAGYENYED.** **Kocsis (szül. Szabó) Lenke** testvérnő 1947 dec 9-én született. Testvérnőnk komolyan megtért az Úrhoz és nagy szeretettel szolgált Krisztust. Bár élete utolsó öt évében gyógyíthatatlan betegség örölte egészségét, testi és lelki javakkal bőven szolgált családjának és az újonnan alakult Enyedi Magyar Baptista Gyülekezetnek. Nagyon bátorító volt számunkra üdvbizonyosságát megvalló hite, amikor súlyos betegsége is vigasztalta látogatói: “Tudom hova megyek, engem vár az Úr Jézus a fényes mennyországban.” 2015 júl. 1-je reggelén hívta haza Megváltó Ura és temetése júl. 4-én volt Nagyenyeden. „Nézzetek életök végére és kövessétek hitüket!” Az Úr vigasztalja a gyászolókat! **[KJV]**

■ Augusztus 24-én délután szólt az Úr: „Elég!” - az életből, a szenvedésből, a kiszolgáltatottságból, és **özv. Erdei Zoltánné, született Újvárosi Margit** meghalt a régen várt hazahívó szót. A **szatmárnémeti gyülekezet legidősebb tagja 94 évesen** hazatért az örök hazába. Hosszú, munkás élet volt mögötte. Mindig szeretettel szolgált ott, ahol éppen szükség volt a segítségére. A népes családja erre elég alkalmat adott. Akkor volt a legboldogabb, amikor gyermekei, unokái, dédunokái körülötte voltak.

Utolsó éve súlyos betegséggel telt, amit türelemmel, zúgolódás nélkül viselt. Gondozóihoz, látogatóihoz mindig volt egy kedves szava, mosolya. Ez idő alatt az Úr nem csak őt készítette az elköltözésre, hanem a családját is az elengedésre.

A temetési szertartásra augusztus 27-én került sor. A vigasztalás ígét Szűcs Sándor szatmárnémeti, Papp Dániel berettyóújfalui lelkipásztorok, valamint Veres Bálint és Dohi Zoltán szolták a népes család, a kedves ismerősök, a gyülekezet tagjai felé. Az énekkar szolgálata nagyban hozzájárult az áhítatos vigasztalás légköréhez. Az öt gyermek, 12 unoka, 22 dédunoka nevében köszönjük a szolgálatokat. **[Pappné Major Krisztina, Berettyóújfalui]**

50 éves házassági évfordulójuk alkalmával köszöntöttük a gyülekezeti és családi körben 2015 február 3-án Szecsánszki Istvánt és feleségét Irmát a Bihar-megye-i Asszonyvásárán. Testvéreink

Isten iránti hálával, megelégedve emlékeztek vissza a megtett útra. Mindketten az asszonyvásári gyülekezetben fogadták el az Urat. Isten három gyermekkel áldotta meg őket. Szabó András lelkipásztor a 3Móz 25:8-10 verseivel az anyagi, lelki, szellemi áldások számbavételére buzdította a jubilálókat. Kihangsúlyozta, hogy az 50-ik év az „elengedés”, a felhalmozott terhektől való szabadulás éve. Találón szolt a körzethől Balla Frigyes testvér is Isten házasság-szerző bölcsességéről, „aki tudta, kiket tereljen egy igába. S ha nem egy időben lépnének is be a nyitott ajtón, az nem előttük, hanem mögöttük fog bezáródni”. A köszöntések sorát egy-egy kedves szavallat zárta egy gyülekezetbeli fiatal, és egy testvérnő részéről. Jó volt együtt ünnepelni. Hála van a szívünkben szüleinkért, és a 20. Zsoltár szavaival kívánjuk, hogy oltalmazza őket továbbra is a Jákob Istenének neve. [Lányuk, Sz. Éva]

Téglás Ferencz és Erzsébet Koltón, kellemes és meghit családi körben, 2015. május 11-én ünnepelték **60-ik házassági évfordulójukat** Isten kegyelméből.

Téglás Ferencz 1929. június 5-én született, és 1944-ben merítkezett be a Lápos folyóban. 1933-ban kötött házasságot Dobai Erzsébettel, aki 1933-ban született Lele községben. Ez áldott 60 év alatt szeretetben éltek együtt, Isten hűséges szolgálóiként, egymást tisztelve és becsülve. Csodálatos szülőkként két gyermeket neveltek fel, Évát és Sándort. Az Úr áldja meg őket és jutalmazza fáradságukat a gyülekezetért, az elesettekért és nem utolsó sorban gyermekeikért. [Téglás Sándor]

HIRDETÉS. Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k, apróságok és **2016-os naptárak** rendelhetők az alábbi címen: **Kovács Zsolt**, Tel.: 0724 490 324 (vodafone), 0743 832 173 (Orange) e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com. Kérésre árlistát is küldök.

Testvérkiadványaink SZEMLÉJE

■ Az **Evangéliumi Hírnök** augusztus-szeptemberi számai a közösségi híreken túl beszámol és újbóli imára hív fel a *torontói imaházépítéssel* kapcsolatban, mely bár előrehaladott stádiumban van, még mindig sok anyagi erőfeszítést jelent a befejezés.

A Szeretet volt főszerkesztője, dr. Vass Gergely Kellownában költözött családjával, ez alkalmából Vass testvér rövid bemutatkozását olvashatjuk a lap *augusztusi számában*. Szintén ebben a kiadásban az *Estes Park-i táborozásról* olvashatunk még beszámolót, ahol az ÉAMBSZ által szervezett családi és ifjúsági hétre került sor Colorado államban, 2015. július 25 – augusztus 1 között.

A szeptemberi EH idézi *Billy Graham és Franklin Graham véleményét* a homoszexualitás egyre nagyobb elfogadását illetően az Egyesült Államokban. Franklin Graham megjegyzi, hogy míg Obama elnök hét évvel ezelőtti hivatalba lépésekor csak két államban volt törvényes a homoszexuálisok házassága, addig mára már 37-ben.

■ A szeptember média-témája a **Békehírnökben: tekintély és tisztelt.**

A baptista sajtószolgálat témaajánlójából idézünk: „Kétféle tekintély van. Az egyik a hivatali státuszból, a kinevezésből fakadó. Ez ráruházott hatalom. (...) A másik alulról építkezik: az édesanyának, édesapának, de sokszor a lelkipásztornak vagy a cégvezetőnek magának kell felépítenie, mert nem adják ingyen. (...) A hagyomány kétélű: éltethet, de lelkileg meg is ölhet egy közösséget. Emlékezzünk Jézus farizeusokkal és írástudókkal szembeni kritikájára: „Így tettétek érvénytelenné Isten igéjét a ti hagyományotokért.” Pál apostol viszont már azokra az éltető hagyományokra emlékezteti a thesszalónikai hívőket, amelyek megtarthatják őket az élő hitben.” Szintén a *szeptember 15-i* számban *Novák József* értekezik a bűnből való helyreállítás bibliai gondolatáról.

A *szeptember 27-i* számban szintén a hónap témájában ír *Háló Gyula* felelős szerkesztő „A hagyomány átadása” címmel. „A szülőknél verbálisan is meg kell tanítani gyermekeiknek és unokáiknak mindazt, ami az emberi együttélést erkölcsileg, és kulturálisan szabályozta, valamint az Istennel és a kultusszal (istentisztelet, áldozatok, ünnepek stb.) >>>

Nyugdíjas munkatársak

■ **Bánda Sándort** 1984 augusztusában, a zilahi gyülekezetben diakónussá, majd 1985 szeptember 29-én a sámsóni gyülekezetben lelkipásztorrá avatták. 30

évig szolgált. Ebben az évben testvérünk nyugdíjba vonult. Papíron! Az Úr legyen minden dicsőség, köszönjük az évtizedeken keresztül végzett áldozatkész munkát! Ezért is hálát adtunk október 25-én az egrespataki gyülekezetben. **[Pardi Félix]**

■ 2015 október 27-én reggel a Szövetség irodájában adtunk hálát nyugdíjba vonulásuk alkalmából **Dániel Zalán** lelkipásztorért és **Szilágyi Lászlóért**, aki 12 évig volt a Mustármag, 12 évig pedig a Szeretetet szerkesztője. A közvetlen ünnepségen Pardi Félix és János Csaba köszöntötte az életük új szakaszába lépőket. A szövetség elnöke a Jn 4:36-ot idézte: „Az arató jutalmat kap, és begyűjti a termést az örök életre, hogy együtt örüljön a vető és az arató.” János Csaba alel-

nök a 2Tim 4:7 alapján ismerte el a távozó szerkesztő munkáját: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” A szövetség vezetői a jövőben szeretnék gyakorlattá tenni a búcsúzó szolgálattevők és munkatársak személyes köszöntését. **[G.G.]**

>>> kapcsolatos vallási előírásokat. (...) Ez a hagyomány a megszülető hit értelmi és erkölcsi növekedését segíti, ám önmaga nem képes hitet ébreszteni. És ez a hagyományoknak a másik oldala: a személyes hit, az élő kapcsolat, az istenélmény átadása.”

Kovács Viktória számol be a szeptember 11-13 között a Protestáns Újságírók Szövetsége által rendezett médiaműhely eseményeiről, amit a balatonföldvári baptista üdülőben tartottak. „Életünk elválaszthatatlan része, hogy naponta tájékozódunk valamilyen médiumból. Már Spurgeon is beszélt arról, hogy egy hívő embernek két forrásból – a Bibliából és a napi sajtóból – kell tájékozódnia ahhoz, hogy értelmezni tudja az eseményeket.”

Az október 4-i kiadás első oldalán *Győri Kornél* a következő véleményt fogalmazza meg a migránskérdés kezelésével kapcsolatban: „Luther segítségével fiatal lelkészként megértettem a Bibliából, hogy Isten az egyházat egyházas eszközökkel, a világot világias eszközökkel kormányozza. A történelem során e két kormányzási eszköz összekeverése felmérhetetlen károkat okozott. Azt, amire e dologban eljutottam, egy-két Károli-fordításból vett idézettel mutatom be. A világias kormányzás szemléltetésére vegyük a Róm 13:1-8-at! Az egyházas kormányzást jellemző részlet legyen az 1Tim 3:2-7! A Róm 13:4 azt mondja a felsőbbbségről: „nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgálja”. Az 1Tim 3:3 szerint csak az lehet a gyülekezetben vezető, aki: „nem verekedő”. Felcserélhető-e a kettő az isteni rendelés megrontása nélkül? Elfogadható-e az adott esetben testi erőszakot alkalmazó lelkipásztor, vagy helyeselhető-e egy fegyveres bűnözővel szemben vagy egy országot elárasztó, ösztönvezérelt népözön mederben tartása érdekében az erőt nem alkalmazó felsőbbbség?”

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** János Csaba

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretet@rmbgysz.ro
szeretetlap@gmail.com

www.rmbgysz.ro/szeretet-archivum

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605